

Ημέρες εκλογής και χειροτονίας του Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου Β' (14 και 15 Δεκεμβρίου 2001) αναβίωσαν στον περίλαμπρο Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, Ερμουπόλεως Σύρου, στον οποίο ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β' ιερούργησε επί τη επετείο των ιστορικών αυτών ημερών.

Οι Κληρικοί της Σύρου, Εκπρόσωποι των τοπικών αυτοδιοικητικών Αρχών, του Στρατού, της Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος, Εκπαιδευτικοί, αντιπροσωπείες μαθητών Σχολείων, με τις σημαίες τους, πρόσκοποι, οι Σπουδαστές της Ναυτικής Ακαδημίας Σύρου με το Διοικητή της Σχολής και Καθηγητές, ομάδες παιδιών Κατηχητικών Σχολείων και μέγα πλήθος πιστών, πληροφορηθέντες τη λειτουργική παρουσία του Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου Β' συνέρρευσαν στον Ιερό Ναό και με ενθουσιώδεις ιαχές “ΑΞΙΟΣ” και εκδηλώσεις, που θύμιζαν την “πρώτη Ανάσταση” εξεδηλωσαν την αγάπη, το σεβασμό, το θαυμασμό και την ολόθυμη στήριξή τους στον Ποιμενάρχη τους, επισφραγίζοντας και επικροτώντας το περιεχόμενο των ομιλιών, που εξεφώνησαν ο Γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως Σύρου, κ. Αλέξανδρος Μαρκουίτζος, ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού και Πρόεδρος των Ιεροψαλτών Κυκλάδων κ. Λουκάς Τσούκος και ο Εφημέριος του Ναού, Αρχιμ. Βενέδικτος Φραγκογιάννης, ενώ αναγνώσθηκε ψήφισμα του Συλλόγου Ιεροψαλτών Κυκλάδων από το Γραμματέα του Συλλόγου, κ. Ευθύμιο Κουκή.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β' καταφανώς συγκινημένος, ευχαρίστησε το ποιμνίο του για την αγάπη του, τονίζοντας ότι η αγάπη αυτή αποτελεί πολύτιμο στήριγμά του, που του δίνει δύναμη να συνεχίσει την ποιμαντική αποστολή, που η Εκκλησία, προτάσει του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου και ψήφοις κανονικαίς της Ιεραρχίας, του ανέθεσε.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β' εγκαινίασε τη νεότευκτη Αίθουσα Σίτισης απόρων και Σπουδαστών, που ίδρυσε η Εκκλησιαστική Επιτροπή και το Φιλόπτωχο Ταμείο του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου.

IMAGES/NEWS/2014/SYROS/1412epeteios

ΕΝΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΣΥΡΟΥ

από Αλέξανδρο Μαρκουίτζο, Γραμματέα Ι. Μητροπόλεως Σύρου

Κάθε χρόνο, καθώς ο Δεκέβρης περνάει τον κάβο του πρώτου δεκαπενθημέρου του και οδεύει προς την ένταξή του στα αρχεία της ανάμνησης και της ιστορίας, παίρνοντας μαζί του τις χαρές και τις λύπες μιας ολόκληρης χρονιάς, αναβιώνουν έντονες οι μνήμες της εκλογής σε Μητροπολίτη Σύρου και της χειροτονίας σε Επίσκοπο του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δωροθέου Β'.

Πέρασαν 13 χρόνια από εκείνο το μεσημέρι της Παρασκευής, 14 και του Σαββάτου, 15 Δεκεμβρίου του 2001, όταν οι χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες των Ναών της Σύρου και των άλλων ένδεκα νησιών της Ιεράς μας Μητροπόλεως ανήγγειλαν το habemus patrem, αποκτήσαμε Πατέρα!

Εννιά από τα δεκατρία αυτά χρόνια είχα την διακεκριμένη τιμή, το ιδιαίζον προνόμιο και την, συχνά δυσανάλογη προς τις δυνάμεις μου, ευθύνη να τον διακονώ ως Γραμματέας του και της Ιεράς Μητροπόλεως, να βρίσκομαι δίπλα του μέρα και νύχτα, να ζω τους κόπους, τις ευθύνες και τις αγωνίες του, τις πίκρες και τις απογοητεύσεις του, τους αγώνες και τις αγωνίες του, αλλά και τις όποιες ευχάριστες στιγμές του πρόσφερε και του προσφέρει η ποιμαντορία του....

Γι` αυτό και τούτες τις μέρες της μνήμης της μεγάλης χαράς αλλά και της βίωσης της μεγάλης πίκρας, κρίνω ότι δεν δικαιούμαι να σιωπήσω, δεν δικαιούμαι να κρατήσω για τον εαυτό μου τα συμπεράσματα και τις εμπειρίες μου, έστω και αν κατηγορηθώ από μερικούς, εξ ιδίων κρίνοντας τα αλλότρια, ως ετεροκίνητος και καθοδηγούμενος!

Εκείνο, που πρωτίστως καταθέτω είναι η, όχι μόνο προσωπική μου, διαπίστωση ότι η Πρόνοια του Θεού μας έδωσε ένα ευλογημένο Επίσκοπο, έναν Επίσκοπο της αγάπης, της ενότητας, της συνδιαλλαγής, της έμπρακτης φιλανθρωπίας, της μακροθυμίας, της ανεξικακίας, της διαρκούς και ανύστακτης φροντίδας για το ποίμνιό του, ένα ακαταπόνητο σπορέα του Λόγου του Θεού, που διασχίζει με κάθε πρόσφορο μέσο στεριά, θάλασσα και ουρανό, αψηφώντας τρικυμίες και κακοκαιρίες, για να βρεθεί κοντά στο λαό και του μικρότερου νησιού και της πλέον ολιγάνθρωπης Ενορίας... Ένα αληθινό Επίσκοπο του Χριστού, ο Οποίος, εν τω προσώπω του «επεσκέψατο τον λαόν αυτού».

Εννέα χρόνια αφουγκράζομαι τόν παλμό τῆς πλημμυρισμένης από αγάπη για το ποίμνιό του και τους Κληρικούς του καρδιάς του, ενωτίζομαι τους συχνά άγνωστους στους πολλούς αγώνες του για τα δίκαια της Εκκλησίας και την προστασία του λαού του, τον παρακολουθώ νά συμπάσχει καί νά δακρύζει μέ τούς κόπους καί τούς πόνους τῶν παιδιῶν του, να υπερασπίζεται τό μόχθο τοῦ καθημερινοῦ τούς ἀγῶνα καί νά ἀγωνίζεται γιά τήν δικαίωσή του.....

Αισθάνθηκα, όμως, και αίσθάνομαι καθημερινά και τούς πλαταγισμούς τῆς ἀμνησικακίας καί τῆς συγχωρητικότητάς του προς όλους αδιακρίτως, προς Κληρικούς καί λαϊκούς, οἱ ὅποιοι ἐκόντες ἢ ἄκοντες τον πόνεσαν, τον πίκραναν και τον απογοήτευσαν, τους οποίους αντιμετωπίζει επιλέγοντας τήν ὁδὸ τῆς φαινομενικῆς ἀδυναμίας τῆς ἀγάπης.

Εννέα ολόκληρα χρόνια ζω τις αγωνιώδεις του προσπάθειες, παραμένοντας αταλάντευτα πιστός στα ὅρια που οι Πατέρες ἔθεσαν, να διατηρήσει και να διαφυλάξει την κοινωνική συνοχή και την εν ειρήνη, ομονοία και συνεργασία συμπόρευση Ορθοδόξων και Ρκαθολικῶν, πρωταγωνιστώντας με τον Σεβασμιώτατο Φραγκίσκο σε εκδηλώσεις ἀγάπης, καταλλαγῆς και συναλληλίας, πληρώνοντας σκληρό προσωπικό τίμημα.

Όλοι γνωρίζουν τις επιθέσεις που δέχθηκε και δέχεται ἀπὸ Ορθοδόξους Κληρικούς και λαϊκούς, εντός και εκτὸς Ελλάδος, οἱ ὅποιοι μη γνωρίζοντας την κοινωνική και ιστορική πραγματικότητα της Σύρου και της Τήνου τον κατηγοροῦν, οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ως προδότη της Ορθοδοξίας...

Πολλοί πιστεύουν ὅτι το αρχιερατικό ὑπουργημα εἶναι θελκτικό και μεγαλειώδες και θεωροῦν ὅτι ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Δωρόθεος Β' ζη σε μια ατελεύτη και αδιατάρακτη μακαριότητα, απολαμβάνοντας τιμές, δόξα και δύναμη.

Αλλά, ως εκ της θέσεώς μου, μπορώ να εγγυηθῶ για το αντίθετο. Το επισκοπικό αξίωμα εἶναι βέβαια «αιδέσιμόν τε και φοβερόν.....», περικλείει, ὅμως, και αγωνίες και θλίψεις και οδύνες πολλές, που μόνο ὅσοι βρίσκονται δίπλα του μποροῦν ἀπλά να υποπτευθoύν.....

Γιατί, κατά τον Θεῖο Χρυσόστομο «... Ο Επίσκοπος κἀν οργισθῆ, κἀν γελάση, κἀν ἀνέσεως ὄναρ ἐπιθυμήση, πολλοί οι σκώπτοντες, πολλοί οι σκανδαλιζόμενοι, πολλοί οι νομοθετοῦντες, πολλοί οι των προτέρων μεμνημένοι, πολλοί οι εις μηδὲν ἀρεσκόμενοι και τα πάντα κακίζοντες».....

“Ο Επίσκοπος, εἴτε οργιστεῖ, εἴτε γελάσει, εἴτε ἀνάπαυση ονειρευτεῖ, θα βρεθoύν πολλοί να τον κακολογήσουν, πολλοί που θα σκανδαλιστoύν, πολλοί που νόμους και

κανόνες θα επικαλεστούν, πολλοί που παλιές υποθέσεις θα θυμηθούν, πολλοί, που τίποτα δεν τους αρέσει και τα πάντα κατηγορούν.....”

Και, δυστυχώς, είναι πολλοί αυτοί που αντί του μάννα, του προσφέρουν χολή και ποτίζουν τη δίψα του με το όξος της αχαριστίας και της εύκολης, ανέξοδης και πάντα “κερδοφόρας” επισκοποκατηγορίας....

Άνθρωποι κακόπιστοι και εμπαθείς, νομίζουν ότι θα αποκτήσουν κύρος και υπόσταση υβρίζοντας, χυδαιολογώντας και συκοφαντώντας έναν Επίσκοπο, χάρη στον οποίο εκατοντάδες οικογένειες εφοδιάζονται με τρόφιμα, εκατοντάδες άλλοι ενισχύονται οικονομικά στην αποπληρωμή χρεών, λογαριασμών, φαρμάκων, νοσηλείων και στην κάλυψη άλλων βιωτικών τους αναγκών, δεκάδες φοιτητές ενισχύονται έκτακτα και τακτικά...

Η πόρτα του Γραφείου, του σπιτιού και της καρδιάς του είναι πάντα ανοιχτή, σε σημείο, που να αναρωτιέμαι αν δουλεύω σε Μητρόπολη ή σε Υπουργείο Εργασίας, Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών!

Έκρινα, όμως, αναγκαία τη δημοσιοποίηση των εμπειριών και των συμπερασμάτων μου από την εννιάχρονη υπηρεσία μου δίπλα στον Σεβασμιώτατο κ. Δωρόθεο Β' και για ένα ακόμη λόγο:

Παρακολούθησαμε εμβρόντητοι τις σκηνές που διαδραματίστηκαν πρόσφατα έξω από ένα Πανίερο Ναό, οι οποίες βεβήλωσαν τον ιερό χώρο, πρόσβαλαν την ευγένεια, την ευσέβεια και τον πολιτισμό μας και μας μετέφεραν σε σκοτεινές εποχές....

Μερικοί χάρηκαν βλέποντας τον Επίσκοπο της Αγάπης, της Ανεξικακίας και της Φιλανθρωπίας να υβρίζεται και να προπηλακίζεται από ένα πλήθος παρασυρμένο από ασύστολα ψεύδη και ανυπόστατες φήμες, που έντεχνα ορισμένοι, για τους δικούς τους-όχι βέβαια αθώους-λόγους διέσπειραν, και έσπευσαν να τις αναπαραγάγουν, εντύπως και ηλεκτρονικώς, επικαλούμενοι, μάλιστα, την ανάγκη της ενημέρωσης του Λαού.

Ξεχνώντας, βέβαια, ότι η ενημέρωση πρέπει να είναι όχι μόνο έγκαιρη, αλλά και έγκυρη και αντικειμενική....

Μακάρι να μπορούσαν όλοι να ακούσουν τα γεμάτα οργή τηλεφωνήματα διαμαρτυρίας για τὰ θλιβερά γεγονότα της γείτονος νήσου και τις δηλώσεις, γραπτές και προφορικές, συμπαράστασης και θαυμασμού προς τον Σεβασμιώτατο κ. Δωρόθεο Β' που καθημερινά, δέχομαι στη Μητρόπολη, από απλούς πιστούς, αλλά και από Μητροπολίτες και Κληρικούς, από όλη την Ελλάδα, αλλά και από δεκάδες προσκυνητές της Μεγαλόχαρης, που μέχρι τώρα πίστευαν ότι το Προσκύνημα ανήκει στην Εκκλησία...

Εκείνο, που θαύμασα, όμως, και που δεν νομίζω ότι έχει κάτι ανάλογο να επιδείξει η σύγχρονη Εκκλησιαστική και Πολιτική ιστορία, είναι η αντίδραση του Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου Β' προς τους υβριστές και κατ' αυτού βιαιοπραγούντες...

Πόση ψυχική δύναμη χρειάστηκε, άραγε, πόση υπομονή και καρτερία απαιτήθηκε, αλλά και πόσα αποθέματα αγάπης έπρεπε να διαθέτει, για να μπορέσει να διασχίσει το πλήθος ήρεμος και ατάραχος, ως αμνός εναντίον του κείροντος αυτόν, ευλογώντας μόνο;;;

Γι' αυτόν, λοιπόν, τον Επίσκοπο της καρδιάς μας αξίζει να είμαστε περήφανοι, να καυχώμαστε και να υπερηφανευόμαστε και να ευχαριστούμε το Θεό, που μας τον χάρισε, να Τον παρακαλούμε να του δίνει υγεία και δύναμη να συνεχίσει και να διευρύνει το πανταχόθεν αναγνωριζόμενο και επαινούμενο έργο του, προς αυτόν τον Επίσκοπο αξίζει να πούμε όλοι, και πρώτος εγώ, το “καν με δέη συν σοι αποθανείν, ου μη σε απαρνήσομαι!”

Ομιλία Πανοσιολ. Βενεδίκτου Φραγκογιάννη

Σεβασμιώτατε,

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος είχε διαπιστώσει ότι “αρκεί εις άνθρωπος,ζήλω πεπυρωμένος ολόκληρον διορθώσασθαι δήμον”

Επιτρέψτε μου, σήμερα, ευλογημένη μέρα της σε Μητροπολίτη εκλογής Σας, να τολμήσω μια άλλη διαπίστωση:

Αρκεί εις Επίσκοπος ζήλω πεπυρωμένος ολόκληρον διαθρέψασθαι δήμον!

Τα τελευταία χρόνια, τα χρόνια της μεγάλης στέρησης και αγωνίας του, ο Λαός μας κατέφυγε και καταφύγει και πάλι στην Κιβωτό της σωτηρίας, πεινασμένος για Άρτο πνευματικής αλλά και υλικής ζωής...

Και Εσείς, κατά τρόπο θαυμαστό, κατορθώσατε και κατορθώνετε να πολλαπλασιάζετε τους 5 άρτους και τους δύο ιχθύς, ενισχύοντας με κάθε τρόπο και κάθε μέσο και κάθε ευκαιρία τον πενόμενο λαό μας!

Για να αποδειχθεί για μια ακόμη φορά, ότι ο καλός ο καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται!

Σε λίγο θα εγκαινιάσετε την αίθουσα σίτισης απόρων και σπουδαστών του Ναού και της Ενορίας μας!

Δεν είναι δικό μας έργο, ούτε δικό μας κατόρθωμα!

Είναι ένα μικρό κερί, που άναψε από τη λαμπάδα της δικής Σας αγάπης, του δικού Σας παραδείγματος, που θελήσαμε, με τις μικρές μας δυνάμεις και τη μεγάλη βοήθεια του Θεού να ακολουθήσουμε.

Είναι μια ακόμα συνέχεια του φιλανθρωπικού έργου, που προσπαθούμε να επιτελέσουμε στην Ενορία μας, το οποίο εκδηλώνεται με την τακτική και έκτακτη ενίσχυση 60 απόρων Ενοριτών μας, και όχι μόνο, με την παροχή τροφίμων, χρηματικών βοηθημάτων και ειδών ρουχισμού.

Και αν μπορούμε, μέσα στο κλίμα της γενικής στέρησης και το βάρος της επαχθούς φορολογίας, να συνεχίζουμε και να επεκτείνουμε το έργο μας, είναι ότι εκτός από τη βοήθεια του Θεού και τη δική σας έμνευση και καθοδήγηση, έχουμε την πολύτιμη βοήθεια και συνεργασία των εκλεκτών μας συνεργατών, οι οποίοι αισθάνονται το Ναό μας σπίτι τους, τους εμπειρίστατους συνανθρώπους μας, αδελφούς τους!

Είναι τα δραστήρια μέλη της Εκκλησιαστικής μας Επιτροπής, είναι οι ακάματες Κυρίες του Φιλοπτώχου μας Ταμείου, πάντα πρόθυμες να συνδράμουν, να συγκεντρώσουν χρήματα και τρόφιμα, να μαγειρέψουν..

Είναι τα παιδιά της Ενορίας μας, που εκτός από το Θυσιαστήριο του Ναού, μας πλαισιώνουν και στο θυσιαστήριο της αγάπης, με τον ενθουσιασμό, τη δημιουργικότητα και την αισιοδοξία τους!

Όλοι τους αναμορφωμένοι και πεπυρωμένοι από το δικό Σας ζήλο για την Εκκλησία και το Λαό, που σαν σήμερα Σας εμπιστεύθηκε, ψήφοις της Σεπτής Ιεραρχίας κανονικαίς, ο Κύριος!

Ένα ζήλο, που κινεί, πάντα το φθόνο των μικρόψυχων ανθρώπων, οι οποίοι αντί

του αγαπών Υμάς σταυρώ επ` εσχάτων προσήλωσαν, παρισταμένης της Μεγαλόχαρης εγγύθεν, ορώσης ταύτα...

Σεβασμιώτατε,

Είμαστε δικοί Σας και είστε δικός μας!

Τη σχέση αυτή, που μεταξύ ημών εδραίωσε η χαριτοδότις δεξιά Σας, νυμφαγωγούσα με προς την Ιερωσύνη, και σφυρηλάτισε με την Ενορία μας και το Ποίμνιό Σας, η δική Σας Αγάπη, Μακροθυμία και Ανύστακτη μέριμνα, κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να διαρρήξει, ούτε και ο άρχων του κόσμου τούτου, διότι είναι θεμελιωμένη στην Αγάπη του Χριστού!

Σεβασμιώτατε,

Πλοίο η Εκκλησία μας και Σεις ο Καπετάνιος... Πολλές φορτούνες και θύελλες αντιμετωπίζετε, πολλές πίκρες δοκιμάζετε...

Ρίξτε, όμως, ένα βλέμμα γύρω σας και κοιτάξτε το λαό σας, που σας περιβάλλει με αγάπη, άδολη και ανυπόκριτη... Και, είμαι βέβαιος ότι, βλέποντας αυτή την αγάπη, αμέσως όλες οι πίκρες σε γλυκύτητα θα μεταποιηθούν και όλες οι ανθρώπινες μικρότητες θα εξαφανισθούν.

Απ` αυτή τη φλόγα σήμερα ανάβουμε το θυμιατήρι της ψυχής και ολόθερμη προς την Μεγαλόχαρη Μητέρα του Θεού και των ανθρώπων αναπέμπουμε ευχή:

Να Σας καμαρώνουμε επί έτη, ως της θάλασσας τα κύματα πολλά, ακμαίο και υγιή, πλήρη Χάριτος και παρηγορίας, έμψυχη εικόνα της θείας ευσπλαγχνίας, υπομονής, αγάπης και καρτερίας, για να οικοδομείται ο Λαός του Θεού και να δοξάζεται το Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν!

ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΔΕΚΑΤΡΙΩΝ ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΥ Β`

του Πρωτοψάλτη κ. Λουκά Τσούκου

Δεύτε άπαντες πιστώσ πανηγυρίσωμεν επί τη συμπληρώσει δεκατριών ετών από της εκλογής του Μητροπολίτου μας Δωροθέου του Β`.

Ήταν Παρασκευή της 14ης Δεκεμβρίου του έτους 2001 όταν πραγματοποιήθηκε η κρίσιμη εκλογή της χηρεύουσας τότε Μητροπόλεως Σύρου.

Εκείνη την ημέρα βρισκόμαστε με τον αείμνηστο παπα-Γρηγόρη, στο Στρατόπεδο, για την ορκομωσία των Νεοσυλλέκτων. Μετά το πέρας της τελετής, μεταβήκαμε

στο Κ.Ψ.Μ. της μονάδας, για το καθιερωμένο κέρασμα.

Ο παπα-Γρηγόρης ήταν ανήσυχος. Ερχόταν συνεχώς και μου έλεγε, αν είχα μάθει κάτι.

Ξαφνικά, ακούσαμε τις καμπάνες του Αγίου Νικολάου και καταλάβαμε. Παρουσία, τότε, όλων των επισήμων, άρχισε να ψάλλει τη φήμη του Μητροπολίτη μας, προς έκπληξη όλων, αφού κάνει προηγουμένως τη σχετική ανακοίνωση.

Η χαρά μας ήταν ανέκφραστη. Ήταν η πρώτη φήμη του νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου Δωροθέου Β'.

Στις 19 Ιανουαρίου 2002 έγινε εκείνη η ανεπανάληπτη ενθρόνισή Σας, Σεβασμιώτατε, παρουσία του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χριστοδούλου, μελών της Ιεράς Συνόδου και πλήθους κόσμου.

Από την επομένη της ενθρονίσεώς Σας, αναλάβατε το κοπιώδες και δημιουργικό έργο σας.

Επιλείπει με διηγούμενον ο χρόνος, προκειμένου να απαριθμήσω το συνολικό, μέχρι σήμερα έργο Σας.

Ενδεικτικά, να αναφέρω ότι ολοκληρώσατε την ανακαίνιση του μεγαλοπρεπούς και ιστορικού αυτού Ναού, ανακαινίσατε εκ βάθρων τα Γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως, με τις δικές ενέργειες ανακαινίσθηκε ο Ιερός Ναός του Αγίου Δημητρίου και συνεργήσατε να χρηματοδοτηθούν διάφορα νησιά και εκκλησιαστικά Συμβούλια, προκειμένου να ανακαινισθούν οι Ναοί τους.

Το κοινωνικό Σας έργο είναι τεράστιο. Δημιουργήσατε το Νηπιαγωγείο και τον Παιδικό Σταθμό, στην Αγία Βαρβάρα, συνεχίσατε τη λειτουργία του Γηροκομείου Ταλάντων και βοηθήσατε φτωχές οικογένειες σε όλα τα νησιά.

Το σημαντικότερο είναι ότι το Μητροπολιτικό Σας Γραφείο έχει μετατραπεί σε Γραφείο Προνοίας ή Γραφείο Ευρέσεως Εργασίας.

Καθημερινά έρχονται αναξιοπαθούντες για να ζητήσουν βοήθεια. Η Μητρόπολη μεγάλο αριθμό Λογαριαμών ΔΕΗ και ΟΤΕ.

Πέραν, όμως, του πλουσιώτατου κοινωνικού έργου, έχετε να παρουσιάσετε τη συχνότατη παρουσία Σας και στα 12 νησιά της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Απορίας άξιο είναι, πώς αντέχετε τόσες μετακινήσεις. Πόσες φορές τελείτε τον Εσπερινό μιας Εορτής σε ένα νησί και τη Λειτουργία της σε ένα άλλο.

Ο αείμνηστος παπα-Τιμόθεος μου έλεγε ότι έτσι, όπως κουράζεσθε, δεν θα αντέξετε για πολύ. Όμως, ο Χριστός, η Παναγία ακι ο Άγιος Νικόλαος Σας προστατεύουν και έτσι επιτελείτε το δύσκολο έργο Σας.

Πάντοτε μειλίχιος ,με μεθοδικότητα και ευελιξία επιύετε τα ανακύπτοντα προβλήματα, χωρίς αντιπαλότητες και συγκρούσεις.

Είστε προσιτός σε όλους τους πιστούς, αφουγκράζεσθε τα προβλήματά τους και αθόρυβα ικανοποιείτε τα αιτήματά τους.

Στα τελετουργικά Σας καθήκοντα είστε τυπικός και μεγαλοπρεπής, το χάρισμα του λόγου Σας δεν περιγράφεται, το δε προσόν της οργανωτικότητάς Σας δημιουργεί θαυμασμό.

Όλοι οι πιστοί της Μητροπόλεως είμαστε περήφανοι για τον Επίσκοπό μας, για τις πλούσιες πνευματικές και κοινωνικές υπηρεσίες του.

Θα μπορούσα να απαριθμήσω για πολύ ώρα το έργο του Μητροπολίτη μας, γιατί αυτά που επτελεί είναι πάμπολλα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να εκφράσω το αποτροπιασμό μου για τα θλιβερά γεγονότα της Τήνου. Είναι καταδικαστέα από το σύνολο των πιστών.

Εύχομαι η Παναγία να τους φωτίσει και να καταλάβουν το λάθος τους.

Το πλήρωμα της Εκκλησίας δεν δέχεται να υβρίζεται και να συκοφαντείται ο Πνευματικός του Πατέρας.

Σεβασμιώτατε, να είστε βέβαιος ότι το πλήρωμα της Θεοσώστου Μητροπόλεώς μας βρίσκεται κοντά Σας, Σας στηρίζει και Σας παρακαλεί να συνεχίσετε το δημιουργικό και πλούσιο πνευματικό και κοινωνικό έργο Σας προς όφελος όλων των Χριστιανών.

Άξιος!